

L'ILLA DELS BOUS Una vintena de bous segueix malvivint a l'illa, quatre anys després que els serveis territorials d'Agricultura i Medi Ambient prometés desallot

L'illa dels Bous, el silenci que m

Les imatges parlen per si soles. L'aspecte dels animals, en carn i ossos, evidencia el mal estat dels bous. L'illa ha quedat mancada d'aliment i els animals s'escarrassen per arribar a les primeres fulles dels arbres. El ved

A l'illa dels Bous hi segueixen havent una vintena de bous. Les seues figures esquelètiques evidencien que, un cop més, es troben en una situació inadmis-

sible. La manca de pastura, agreujada per la sequera dels últims estius, i l'estat d'abandonament en què es troben ha provocat que alguns dels animals ja ha-

gen mort. I tot quatre anys després que el govern anunciés que, a causa d'un esdeveniment similar, regularitzaria la situació i en desallotjarien els braus.

TORTOSA Francesc Millan

El cos sense vida d'una cria de bou enfosqueix la llum que s'endinsa pels arbres de l'illa dels Bous, al pas del riu Ebre per Vinallop (Tortosa). Uns metres més enllà, les restes òssies d'un altre brau, aquest d'edat més avançada, revelen que l'harmonia d'aquest illot fluvial s'ha tornat a trencar. Una vintena de bous, vaques i vedells, encara vius i de figura esquelètica i mirada famèlica, ho evidencien: A l'illa dels Bous hi segueixen havent bous i, un cop més, s'estan morint de gana.

La seua històrica presència a l'illa és ara desconcertant. A l'illa de l'Ebre ja no hi haurien d'haver bous. Principalment, perquè el 2012, el llavors director dels serveis territorials d'Agricultura i Medi Natural a les Terres de l'Ebre, Pere Vidal, va assegurar que els traslladaria a un indret que en garantís el benestar. Ho va afirmar després d'un epi-

sodi lamentablement similar al d'ara, on l'abandonament i la deixadesa dels animals va escandalitzar gran part del país. Avui, però, comprovem en exclusiva que aquella promesa no es va complir. La macabra realitat es repeteix quatre anys després.

PROMESSES QUE S'OBLIDEN

L'hivern del 2012, l'illa dels Bous ja va esdevenir el centre de totes les mirades. Integrants del Club de Rem Tortosa van informar de la presència de cinc braus i vaques morts en un estat de descomposició avançat. Alguns dels cadàvers reposaven a la vora del riu, en contacte amb l'aigua. La resta de bous, encara vius, presentaven clars símptomes de desnutrició i feblesa. L'avis dels remers de Tortosa va arribar a orelles de la protectora animalista Anima Naturalis, que també va denunciar la situació. Ràpidament, la majoria de mit-

jans de comunicació catalans, i alguns d'espanyols, en van fer ressò.

La indecència de l'illa de l'Ebre escandalitzava i, a la vegada, exigia responsabilitats. El departament d'Agricultura i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya, a través de Pere Vidal, va ser el primer en reaccionar. Vidal, de la delegació del govern a les Terres de l'Ebre, parlava d'una mesura ràpida i eficaç. "Els morts seran enterrats immediatament al mateix illot, i, pel que fa als vius, a la primavera els traurem de l'illa i estudiarem on portar-los", sentenciava al gener del 2012.

Segons les seues declaracions, sembla que ho tenien tot preparat per actuar. "Els enterrarem amb calç i portarem menjar als exemplars que segueixen amb vida per intentar que aguanten fins a la primavera, quan seran definitivament desallotjats", indicava el llavors di-

rector dels serveis territorials d'Agricultura i Medi Natural. Les afirmacions de Pere Vidal anaven més enllà. "No és fàcil traure'ls-en. Els aplicarem una mica d'anestèsia per arrossegar-los per l'aigua amb una barca fins a terra ferma".

El govern va assegurar el 2012 que desallotjaria els braus de l'illa

De la mateixa manera, el govern garantia que sol·licitaria informes als veterinaris i als agents rurals de la zona per detectar i informar de la causa de les morts. Tot i això, mai res va sortir a la llum. Simplement, i darrere la veu de Pere Vidal, es parlava d'hipòtesis: "No creiem que es tracte

d'un problema sanitari, encara que no es pot descartar fins que es dispose dels informes corresponents. Ens centrem en dos hipòtesis: o bé a causa de la sequera no tenen prou pastura, o bé s'estan morint de vells".

Sembla que l'eixutesa del terreny, mancat de zones verdes on pasturar, i la poca edat de la major part de cadàvers, alguns dels quals eren cries, descartava aquesta última opció. De totes formes, el deplorable estat de salut dels animals, responsabilitat de l'administració, era patent. Així doncs, els serveis territorials d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a les Terres de l'Ebre es comprometia davant tots els mitjans de comunicació a regularitzar la situació. A la pràctica, però, mai ha estat així.

TRENCAR EL SILENCI El compromís del govern, personificat en les